

قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی (فروردین ماه ۱۳۸۲)

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- اصطلاحات و عبارات به کار برده شده در این قانون دارای معانی زیر می باشد :

قانون : قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی
سرمایه گذار خارجی : اشخاص حقیقی یا حقوقی غیر ایرانی و یا ایرانی با استفاده از سرمایه با منشا خارجی که مجوز سرمایه گذاری ماده ۶ را اخذ نموده باشند.
سرمایه خارجی : انواع سرمایه اعم از نقدی و یا غیر نقدی که توسط سرمایه گذار خارجی به کشور وارد می شود و شامل موارد ذیل می گردد :

- الف- وجوه نقدی که به صورت ارز قابل تبدیل، از طریق نظام بانکی یا دیگر طرق انتقال وجوه که مورد تایید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باشد، به کشور وارد شود
- ب- ماشین آلات و تجهیزات
- ج- ابزار و قطعات یدکی ، قطعات منفصله و مواد اولیه ، افزودنی و کمکی
- د- حق اختراع ، دانش فنی ، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی
- ه- سود سهام قابل انتقال سرمایه گذار خارجی
- و- سایر موارد مجاز با تصویب هیات دولت

سرمایه گذاری خارجی : به کار گیری سرمایه خارجی در یک بنگاه اقتصادی جدید یا موجود پس از اخذ مجوز سرمایه گذاری
مجوز سرمایه گذاری : مجوزی که بر طبق ماده (۶) این قانون برای هر مورد سرمایه گذاری خارجی صادر می شود
سازمان : سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران موضوع ماده ۵ قانون تشکیل وزارت اقتصادی و دارائی مصوب ۱۳۵۳/۴/۲۴
هیات : هیات سرمایه گذاری خارجی موضوع ماده (۶) این قانون .

فصل دوم - شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی

ماده ۲- پذیرش سرمایه گذاری خارجی بر اساس این قانون و با رعایت سایر قوانین و مقررات جاری کشور می بایست به منظور عمران و آبادی و فعالیت تولیدی اعم از صنعتی ، معدنی ، کشاورزی و خدمات براساس ضوابط زیر صورت پذیرد :

الف) موجب رشد اقتصادی، ارتقای فن آوری، ارتقای کیفیت تولیدات، افزایش فرصت های شغلی و افزایش صادرات شود.

ب) موجب تهدید امنیت ملی و منافع عمومی، تخریب محیط زیست، اختلال در اقتصاد کشور و تضییع تولیدات مبتنی بر سرمایه گذاری های داخلی نشود.

ج) متضمن اعطای امتیاز توسط دولت به سرمایه گذاران خارجی نباشد. منظور از امتیاز حقوق ویژه ای است که سرمایه گذاران خارجی را در موقعیت انحصاری قرار دهد.

د) سهم ارزش کالا و خدمات تولیدی حاصل از سرمایه گذاری خارجی موضوع این قانون نسبت به ارزش کالاها و خدمات عرضه شده در بازار داخلی در زمان صدور مجوز، در هر بخش اقتصادی از ۲۵ درصد و در هر رشته، از ۲۵ درصد بیشتر نخواهد بود. تعیین رشته ها و میزان سرمایه گذاری در هر یک از آنها طبق آئین نامه ای خواهد بود که به تصویب هیات وزیران می رسد.

سرمایه گذاری خارجی جهت تولید کالا و خدمات برای صدور به خارج از کشور بجز نفت خام از این نسبتها معاف است.

تبصره: قانون مربوط به تملک اموال غیر منقول اتباع خارجی مصوب ۱۳۱۰/۳/۱۶ کماکان به قوت خود باقی می باشد. تملک هر نوع زمین به هر میزان بنام سرمایه گذار خارجی در چارچوب این قانون مجاز نمی باشد.

ماده ۲- سرمایه گذاری های خارجی که بر اساس مفاد این قانون پذیرفته می شود از تسهیلات و حمایت های این قانون برخوردارند. این سرمایه گذاری ها به دو طریق زیر قابل پذیرش هستند:

الف) سرمایه گذاری مستقیم خارجی در زمینه هایی که فعالیت بخش خصوصی در آن مجاز می باشد

ب) سرمایه گذاری های خارجی در کلیه بخش ها در چارچوب روش های مشارکت مدنی، بیع متقابل و ساخت، بهره برداری و واگذاری که برگشت سرمایه و منافع حاصله صرفاً از عملکرد اقتصادی طرح مورد سرمایه گذاری ناشی شود و متکی به تضمین دولت یا بانکها و یا شرکتهای دولتی نباشد.

تبصره: مادام که سرمایه خارجی موضوع روش های ساخت و بهره برداری و واگذاری مندرج در بند (ب) این ماده و سود مترتب بر آن مستهلک نشده است، اعمال حق مالکانه نسبت به سهم سرمایه باقیمانده در بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر توسط سرمایه گذار خارجی مجاز می باشد.

ماده ۴- سرمایه گذاری دولت یا دولت های خارجی در جمهوری اسلامی ایران حسب مورد، منوط به تصویب مجلس شورای اسلامی می باشد. سرمایه گذاری شرکت های دولتی خارجی، خصوصی تلقی می گردد.

فصل سوم - مراجع ذیصلاح

ماده ۵- سازمان، تنها نهاد رسمی تشویق سرمایه گذاری های خارجی در کشور و رسیدگی به کلیه امور مربوط به سرمایه گذاری های خارجی در کشور می باشد و درخواست های سرمایه گذاران خارجی در خصوص امور مربوطه از جمله پذیرش و ورود و به کارگیری و خروج سرمایه می باید به آن سازمان تسلیم گردد.

ماده ۶- به منظور رسیدگی و اخذ تصمیم در خصوص درخواست های موضوع ماده (۵) هیاتی با نام هیات سرمایه گذاری خارجی به ریاست معاون وزیر امور اقتصادی و

دارائی بعنوان رئیس کل سازمان و مرکب از معاون وزیر امور خارجه ، معاون رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، معاون رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و حسب مورد ، معاونین وزارتخانه های ذیربط تشکیل می گردد .
در ارتباط با درخواست پذیرش ، مجوز سرمایه گذاری پس از تصویب هیات با تایید و امضای وزیر امور اقتصادی و دارائی صادر می گردد. به هنگام پذیرش سرمایه گذاری خارجی ، هیات موظف به رعایت ضوابط مندرج در ماده ۲ این قانون می باشد .

تبصره : سازمان مکلف است درخواستهای سرمایه گذاری را پس از بررسی مقدمات حداکثر ظرف (پانزده روز) از تاریخ دریافت آنها همراه با نظر خود در هیات مطرح نماید . هیات موظف است حداکثر ظرف مدت یکماه از تاریخ مطرح شدن درخواستهای مذکور به موضوع رسیدگی و تصمیم نهائی خود را کتبا اعلام نماید

ماده ۷ - به منظور تسهیل و تسریع امور مربوط به پذیرش و فعالیت سرمایه گذاری های خارجی در کشور، کلیه دستگاههای ذیربط از جمله وزارت امور اقتصادی و دارائی ، وزارت امور خارجه ، وزارت بازرگانی ، وزارت کار و امور اجتماعی ، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ، گمرک جمهوری اسلامی ایران اداره کل ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی و سازمان حفاظت محیط زیست مکلفند نسبت به معرفی یک نماینده تام الاختیار با امضای بالاترین مقام دستگاه به سازمان اقدام نمایند . نمایندگان معرفی شده به عنوان رابط و هماهنگ کننده کلیه امور مربوط در آن دستگاه یا سازمان شناخته می شوند .

فصل چهارم - تضمین و انتقال سرمایه خارجی

ماده ۸ - سرمایه گذاری های خارجی مشمول این قانون از کلیه حقوق ، حمایت ها و تسهیلاتی که برای سرمایه گذاری های داخلی موجود است ، به طور یکسان برخوردار می باشند.

ماده ۹ - سرمایه گذاری خارجی ، مورد سلب مالکیت و ملی شدن قرار نخواهد گرفت مگر برای منافع عمومی ، به موجب فرایند قانونی ، به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت مناسب غرامت به ماخذ ارزش واقعی آن سرمایه گذاری بلافاصله قبل از سلب مالکیت .

تبصره ۱: تقاضای جبران خسارت وارده باید حداکثر در مدت یکسال پس از سلب مالکیت یا ملی شدن به هیات تسلیم شود .
تبصره ۲: اختلاف ناشی از سلب مالکیت یا ملی شدن بر اساس ماده (۱۹) این قانون حل و فصل خواهد شد .

ماده ۱۰ - واگذاری تمام یا بخشی از سرمایه خارجی به سرمایه گذار داخلی و یا با موافقت هیات و تایید وزیر امور اقتصادی و دارائی به سرمایه گذار خارجی دیگر مجاز می باشد . در صورت انتقال به سرمایه گذار خارجی دیگر، انتقال گیرنده که باید حداقل دارای شرایط سرمایه گذار اولیه باشد ، از نظر مقررات این قانون جایگزین و یا شریک سرمایه گذار قبلی خواهد بود

فصل پنجم - مقررات پذیرش، ورود و خروج سرمایه خارجی

ماده ۱۱- سرمایه خارجی می تواند به یک یا ترکیبی از صور زیر به کشور وارد و تحت پوشش این قانون قرار گیرد.

الف - وجوه نقدی که به ریال تبدیل می شود.
ب- وجوه نقدی که به ریال تبدیل نمی شود و مستقیماً برای خریدها و سفارشات مربوط به سرمایه گذاری خارجی مورد استفاده قرار گیرد .
ج- اقلام غیرنقدی پس از طی مراحل ارزیابی توسط مراجع ذیصلاح.

تبصره : ترتیبات مربوط به نحوه ارزیابی و ثبت سرمایه خارجی در آئین نامه اجرائی این قانون تعیین خواهد شد.

ماده ۱۲- نرخ ارز مورد عمل به هنگام ورود یا خروج سرمایه خارجی و همچنین کلیه انتقالات ارزی در صورت تک نرخی بودن ارز، همان نرخ رایج در شبکه رسمی کشور و در غیر اینصورت، نرخ آزاد روز به تشخیص بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ملاک خواهد بود

ماده ۱۳- اصل سرمایه خارجی و منافع آن یا آنچه از اصل سرمایه در کشور باقی مانده باشد با دادن پیش آگهی سه ماهه به هیات و بعد از انجام کلیه تعهدات و پرداخت کسورات قانونی و تصویب هیات و تایید وزیر امور اقتصادی و دارائی قابل انتقال به خارج خواهد بود .

ماده ۱۴- سود سرمایه گذاری خارجی پس از کسر مالیات و عوارض و اندوخته های قانونی با تصویب هیات و تایید وزیر امور اقتصادی و دارائی قابل انتقال به خارج است .

ماده ۱۵- پرداختهای مربوط به اقساط اصل تسهیلات مالی سرمایه گذاران خارجی و هزینه های مربوطه ، قراردادهای حق اختراع ، دانش فنی ، کمکهای فنی و مهندسی ، اسامی و علائم تجاری ، مدیریت و قراردادهای مشابه در چارچوب سرمایه گذاری خارجی بر اساس مصوبات هیات و تایید وزیر امور اقتصادی و دارائی ، قابل انتقال به خارج می باشد .

ماده ۱۶- انتقالات موضوع مواد ۱۳ ، ۱۴ ، ۱۵ ، با رعایت مفاد بند ب ماده (۳) این قانون قابل انجام است .

ماده ۱۷- تامین ارز برای انتقالات موضوع مواد ۱۳ ، ۱۴ ، ۱۵ ، به روشهای ذیل میسر است :

الف - خرید ارز از نظام بانکی
ب- از محل ارز حاصل از صدور محصولات تولیدی و یا ارز حاصل از ارائه خدمات بنگاه اقتصادی که سرمایه خارجی در آن بکار گرفته شده است
ج - صادرات کالاهای مجاز طبق فهرستی که در اجرای این بند به تصویب هیات وزیران با رعایت قوانین و مقررات مربوطه می رسد .

تبصره ۱ : بکارگیری یک یا ترکیبی از روشهای فوق در مجوز سرمایه گذاری درج می گردد .

تبصره ۲: در مورد سرمایه گذاری های موضوع بند ب ماده ۳ چنانچه وضع قوانین یا مصوبات دولت ، موجب ممنوعیت یا توقف اجرای موافقت نامه های مالی ، پذیرفته

شده در چارچوب این قانون شود ، زیان حاصل حداکثر تا سقف اقساط سر رسید شده توسط دولت تامین و پرداخت می گردد . حدود تعهدات قابل پذیرش ، توسط هیات وزیران در چارچوب این قانون به تصویب می رسد .

تبصره ۳: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است معادل ارزی وجوه قابل انتقال موضوع بند الف این ماده را با موافقت سازمان و تایید وزیر امور اقتصادی و دارائی تامین و در اختیار سرمایه گذار خارجی قرار دهد .

تبصره ۴: چنانچه مجوز سرمایه گذاری معطوف به بند ب و یا ج این ماده گردد ، مجوز مذکور به منزله مجوز صادرات تلقی می گردد .

ماده ۱۸- خروج آن بخش از سرمایه خارجی که در چارچوب مجوز سرمایه گذاری به کشور وارد شده اما بکارگیری نشده باشد ، از شمول کلیه قوانین ومقررات ارزی و صادرات و واردات مستثنی می باشد .

فصل ششم - حل و فصل اختلافات

ماده ۱۹- اختلافات بین دولت و سرمایه گذاران خارجی در خصوص سرمایه گذاریهای موضوع این قانون چنانچه از طریق مذاکره حل و فصل نگردد در دادگاههای داخلی مورد رسیدگی قرار می گیرد . مگر آنکه در قانون موافقت نامه دو جانبه سرمایه گذاری با دولت متبوع سرمایه گذار خارجی ، در مورد شیوه دیگری از حل و فصل اختلافات توافق شده باشد .

فصل هفتم - مقررات نهائی

ماده ۲۰- دستگاههای اجرائی ذیربط مکلفند در خصوص تعهدات متقابل در چارچوب صدور روادید ، اجازه اقامت ، صدور پروانه کار و اشتغال حسب مورد برای سرمایه گذاران ، مدیران و کارشناسان خارجی برای بخش خصوصی مرتبط با سرمایه گذاری های خارجی مشمول این قانون و بستگان درجه یک آنها بر اساس درخواست سازمان اقدام نمایند .

تبصره : موارد اختلاف بین سازمان و دستگاههای اجرائی با نظر وزیر امور اقتصادی و دارایی حل و فصل می شود

ماده ۲۱- سازمان مکلف است امکان دسترسی همگانی را به کلیه اطلاعات مربوط به سرمایه گذاری و سرمایه گذاری خارجی ، فرصت های سرمایه گذاری ، شرکای ایرانی ، موضوع فعالیت و سایر اطلاعاتی که در اختیار آن سازمان قرار دارد فراهم نماید .

ماده ۲۲- کلیه وزارتخانه ها ، شرکت ها و سازمانهای دولتی و موسسات عمومی که شمول این قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است مکلفند کلیه اطلاعات مورد نیاز سرمایه گذاری خارجی و گزارش سرمایه گذاری های خارجی انجام شده را در اختیار سازمان قرار دهد تا این سازمان بر اساس ماده فوق عمل نماید .

ماده ۲۳- وزیر امور اقتصادی و دارائی مکلف است هر شش ماه یک بار گزارش عملکرد سازمان در خصوص سرمایه گذاری خارجی موضوع این قانون را به کمیسیونهای ذی ربط ارسال نماید .

ماده ۲۴- از تاریخ تصویب این قانون و آئین نامه اجرایی آن ، قانون جلب و حمایت از سرمایه گذاری خارجی - مصوب ۱۳۳۴/۹/۷ و آئین نامه اجرایی آن لغو می گردد . سرمایه های خارجی که قبلا بر اساس قانون مذکور مورد پذیرش قرار گرفته اند تحت شمول این قانون قرار می گیرد . مفاد این قانون توسط قوانین و مقررات آتی در صورتی لغو یا تغییر می یابد که لغو یا تغییر این قانون در قوانین و مقررات مذکور تصریح شده باشد .

ماده ۲۵- آئین نامه اجرایی این قانون ظرف مدت دو ماه توسط وزارت امور اقتصادی و دارائی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

بخش ها و زیر بخشهای موضوع بند (د) ماده (۲) قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

بخش	زیر بخش
کشاورزی	- زراعت و باغداری - دام و طیور ، پرورش کرم ابریشم - جنگل و مرتع - ماهیگیری و پرورش آبزیان
نفت و گاز	- نفت خام و گاز طبیعی
معادن	- استخراج و اکتشاف و فرآوری سایر معادن
صنعت	- صنایع مواد غذایی ، آشامیدنی و دخانیات - صنایع نساجی ، پوشاک و چرم - صنایع سلولوزی ، چاپ و نشر - صنایع شیمیایی ، فرآورده های لاستیک و پلاستیک - صنایع محصولات کانی غیر فلزی بجز نفت و ذغال سنگ - صنایع فلزات اساسی - صنایع ماشین آلات و تجهیزات و ابزار و محصولات فلزی و خودروسازی - صنایع الکتریکی و الکترونیکی و

<p>ساخت لوازم خانگی - صنایع متفرقه</p>	
<p>- جمع آوری ، تصفیه و توضیح آب - تولید ، انتقال و توزیع برق - پالایش و توزیع گاز طبیعی - بازیافت</p>	<p>تامین آب ، برق و گاز</p>
<p>- ساخت زیر بناها - ساختمان و مسکن - مصالح ساختمانی</p>	<p>ساختمان</p>
<p>- حمل و نقل راه آهن - حمل و نقل جاده ای - حمل و نقل لوله ای - حمل و نقل آبی - حمل و نقل هوایی - خدمات پشتیبانی - پست و مخابرات</p>	<p>حمل و نقل و ارتباطات</p>
<p>- خدمات مالی (بیمه ، بانک و...) - گردشگری - امور عمومی - خدمات شهری - آموزش و پرورش - سایر خدمات (مهندسی ، طراحی و...)</p>	<p>خدمات</p>